

ĐẠI HỘI NHỮNG NGƯỜI-BẠN-SEN

Phuoc Thanh

Cuối cùng điều hằng mong đợi từ bao lâu nay đã đến! Chúng tôi muốn nói đến khóa tu tịnh nghiệp năm ngày tại Mount Eliza do hai chùa Quang Minh và Hoa Nghiêm tổ chức từ ngày thứ sáu, 20/12/2002 đến ngày thứ ba, 24/12/2002.

Địa điểm tổ chức khóa tu là một chung viện cũ, tọa lạc trên một ngọn đồi, trong một khuôn viên rộng rãi, có nhiều cây xanh bao quanh, tạo nên một khung cảnh tĩnh lặng, tịch寥 nhưng lại rất hữu tình. Địa điểm lại còn một điểm thuận lợi nữa là gần bờ biển, nên tu sinh luôn được hưởng một làn không khí mát mẻ, trong lành.

Ngày đầu tiên, 20/12/2002, chương trình gồm : Buổi sáng làm lễ truyền giới, buổi chiều họp chúng bầy ban chúc sự, buổi tối tụng kinh, hướng dẫn thể dục dưỡng sinh, ngoài ra những buổi thiền hành cũng được tổ chức xen kẽ vào hai buổi sáng, chiều.

Một điều hết sức đáng được tán dương, đó là toàn thể tu sinh phát tâm tịnh khẩu trong suốt khóa tu.

Tổng số tu sinh lên đến hơn 70 người, kể cả toàn thời lân bán thời. Buổi sáng, khi hai chiếc xe buýt lớn và một số xe van, xe con đổ Phật tử xuống, lập tức Ban tổ chức khóa tu đã nhanh chóng hướng dẫn cho các tu sinh nhận phòng trong trật tự và im lặng. Điều này đã nói lên rằng trình độ của tu sinh càng ngày càng thăng tiến, ý thức tu học càng ngày càng cao và đồng thời Ban tổ chức khóa tu càng ngày càng giàu kinh nghiệm.

Sau khi nhận phòng xong, tất cả tu sinh

vân tập chánh điện để dự lễ truyền giới. Buổi lễ diễn ra rất trang nghiêm. Quý Thầy giới sư hướng dẫn chương trình buổi lễ rất gọn nhẹ, nhưng không kém phần trang trọng.

Đúng 11 giờ 30 trưa, tất cả tu sinh được hướng dẫn đi ngọ trai và kinh hành.

Phải công nhận rằng Ban trai soan và Ban hành đường đã khéo léo phối hợp làm việc chung với nhau rất chặt chẽ và hài hòa. Những món ăn thơm phức, nóng hỏi được dọn ra kịp thời gian, lại được bày biện gọn gàng, đẹp mắt làm cho ai thấy cũng muốn ăn.

Sau khi thọ trai xong, tu sinh được hướng dẫn đi kinh hành. Những buổi kinh hành như thế được thường xuyên lập đi lập lại suốt khóa tu. Nhìn những gương mặt thanh thoát, những bước đi thong thả, đều đặn, theo nhịp điệu kinh hành của câu niêm Phật, chúng tôi tưởng chừng như đang lạc vào thế giới Cực Lạc của Phật A Di Đà. Mà quả thật vậy, chúng tôi đang tu tịnh nghiệp cầu vãng sanh Cực Lạc, bảo không giống cõi Cực Lạc sao được?!

Lại còn một điều hết sức bất ngờ và hạnh phúc là khi tổ chức, quý Thầy không nghĩ rằng khóa tu sẽ rơi đúng vào ngày Vía Đức Phật A Di Đà, ấy vậy mà ngày khai giảng lại đúng vào ngày vía Đấng Từ Phụ. Do vậy, buổi tối hôm đó, tất cả tu sinh đã vân tập chánh điện để dự một khóa lễ đặc biệt vía Phật A Di Đà.

Chúng con tha thiết cầu mong ánh từ quang của Đấng Cha Lành sẽ soi rọi vào từng tâm niệm của chúng con, để

giúp cho chúng con nhanh chóng xé tan màng vô minh dày đặc đang nhận chùm chúng con trong biển sanh tử luân hồi, để rồi, đến lúc làm chung, chúng con được Đấng Từ Phụ cùng hai Đại Bồ Tát Quan Âm, Thế Chí rước về Thế giới Tây Phương Cực Lạc, hướng ngôi vị bất thối, vĩnh viễn không còn phải chịu cảnh đọa đày trời lắn trong sanh tử!

oo

Hôm nay đã bước sang ngày thứ hai của khóa tu, sau hồi kiểng đồ thức chúng lúc 4 giờ 30 sáng, tất cả tu sinh đều thức dậy làm vệ sinh cá nhân và vân tập chánh điện nghe thỉnh chuông niệm Phật, chờ đến 5 giờ trì chú Lăng Nghiêm và Đại Bi thập chú. Tiếp sau đó, tu sinh được hướng dẫn tập thể dục trong im lặng. Sau đó là dùng điểm tâm và chắp tát.

Đạo tràng thật là trang nghiêm, im phẳng phắc, không một tiếng động, cộng thêm khung cảnh tịch寥, vắng lặng của tu viện, khiến cho lòng mọi người như chùng xuống, như lảng đọng, mọi phiền não âu lo thường nhật hầu như tan biến tất cả.

Nhìn vào gương mặt của từng tu sinh, chúng tôi thấy ai cũng có vẻ như thư giãn ra, hoan hỷ ra, tươi mát ra, và trẻ trung ra, những nếp nhăn âu lo thường nhật không còn nữa. Thật đúng là một phương thuốc mầu nhiệm, huyền diệu, cai lão hoàn đồng, cho dù có tiền cũng không thể mua được. Sự lợi ích của khóa tu là ở chỗ đó!

Trong khóa tu lần này, chúng tôi có ghi nhận hai sự kiện hay hay :

Thứ nhất là có một gia đình tu sinh gồm

hai vợ chồng và 3 con (2 trai và 1 gái) đã tinh nguyện vào Ban trai soạn nấu ăn cho khóa tu. Chúng tôi nhận thấy có hai điều hay nói gia đình này: thứ nhất là sự đồng tâm nhất trí từ trên xuống dưới của cả gia đình, (điều này rất hiếm có), thứ 2 là tinh thần tu học của 3 cháu nhỏ, mặc dù mùa này là mùa Giáng sinh, rất nhiều thú vui rất hấp dẫn ở bên ngoài, các cháu lại còn quá nhỏ, ở độ tuổi ham vui, ấy vậy mà các cháu đã từ bỏ tất cả để theo Ba Má vào tu và nấu ăn phục vụ cho Đại chúng. Sự việc trên rất hiếm thấy ở xứ Úc này.

Sự kiện thứ hai là có một tu sinh, khi đi tu đã ôm theo một bó chổi to tướng, và khi phân công tác đã tinh nguyện vào Ban tảo địa. Thì ra tu sinh đó đã có chủ tâm và có sự chuẩn bị ngay từ lúc còn ở nhà.

Chúng tôi xin tán thán tinh thần tu học và công quả của quý vị. Còn nhiều nữa những tấm lòng cao đẹp khác, nhưng trong khuôn khổ giới hạn này chúng tôi không thể nêu ra hết.

Đến 9 giờ, đại chúng vân tập chánh điện để niêm Phật. Đạo tràng thật là trang nghiêm, đại chúng chăm chú lắng nghe lời hướng dẫn của Thầy Thư Ký và nhất nhất làm theo, thỉnh thoảng tiếng đại hồng chung ngân nga trầm ấm làm tăng thêm vẻ tôn nghiêm của buổi lễ và làm ấm áp cõi lòng của tất cả đạo tràng.

Buổi tối cùng ngày, đại chúng tụng kinh A Di Đà, cũng nên nhắc lại rằng, vì đây là khóa tu tịnh nghiệp, do đó vấn đề tụng kinh A Di Đà và niêm Phật là chủ yếu.

Kế tiếp là mục trả lời câu hỏi. Tiết mục này rất ‘hào hứng’. Mỗi tu sinh viết một câu hỏi trong mảnh giấy rồi nộp lại cho quý Thầy, sau đó mỗi người bắt thăm một câu hỏi và phải trả lời câu hỏi trước đại chúng. Nếu ai ‘bí’, thì đại chúng có thể giúp trả lời hộ, hoặc bổ sung thêm cho rõ nghĩa. Bao giờ tất cả mọi người cùng ‘bí’, hoặc trả lời sai, thì lúc đó quý Thầy mới giải đáp. Thật là vui và hào hứng vô cùng, đôi khi có những câu trả

lời hết sức ngộ nghĩnh, mộc mạc, chất phác, khiến cho tất cả đại chúng cùng cười rộ lên một cách vui vẻ, thoải mái. Nhờ vậy, các tu sinh lập mạnh dạn phát biểu, kể cả các cụ lớn tuổi, và chấp nhận ‘bị cười’ mà không một chút tự ái.

Đây là một sáng kiến rất hay của Ban Tổ chức khóa tu. Những buổi sinh hoạt Phật pháp như thế này rất lợi ích, giúp cho tu sinh học Phật pháp một cách vui vẻ, hào hứng và hết sức đa dạng, phong phú. Chắc chắn rằng, sau khóa tu, trở về nhà, mỗi tu sinh đều được trang bị thêm một số vốn kiến thức về Phật pháp để từ đó áp dụng vào cuộc sống hằng ngày.

ooo

Hôm nay đã bước sang ngày thứ ba của khóa tu. Chương trình tu tập cũng như hôm qua. Duy có buổi tối có hơi đổi khác, thay vì đại chúng tiếp tục trả lời những câu hỏi bắt thăm, thì một tu sinh lên trình bày một vấn đề hết sức phổ biến và nóng sốt, đó là sự mất hạnh phúc gia đình do bà vợ thích tu và thích đi chùa, nhưng ông chồng thì không đồng ý.

Đề tài rất hấp dẫn vì đa phần các nữ Phật tử có gia đình thường bị vấp phải. Rất nhiều tu sinh có những ý kiến đóng góp rất hay, và xem như đó là những kinh nghiệm quý báu để giúp cho huynh đệ tháo gỡ những khó khăn nếu có. Buổi hội thảo xem như thành công và mang đến một sự lợi ích vô cùng thiết thực.

ooo

Hôm nay là ngày thứ tư của khóa tu, buổi sáng và buổi chiều diễn ra giống như các ngày trước. Còn buổi tối các tu sinh tiếp tục trả lời các câu hỏi bắt thăm. Không hiểu có phải vì đêm nay là đêm cuối cùng của khóa tu hay không mà sao buổi sinh hoạt Phật pháp tối nay thật là vui! Có một tu sinh năm nay đã 80 tuổi, yêu cầu quý Thầy cùng đạo tràng thúc suối đêm nay để sinh hoạt Phật pháp, lý do là vì chưa chắc sang năm Cụ còn sống để tham dự khóa tu nữa hay không?! Thật là cảm động trước sự nhiệt

tinh học hỏi của Cụ! Tuy nhiên quý Thầy không thể thỏa mãn lời yêu cầu của Cụ vì sáng mai, tu sinh còn phải thức sớm để công phu.

Tuy nhiên, phải công nhận một điều là, mặc dù đêm đã rất khuya (gần 11 giờ), vậy mà không ai buồn ngủ cả, những tràng cười nổi lên từng chập chờn dã như pháo Tết, làm cho tất cả mọi người như tăng thêm sinh lực, không biết mỗi mệt là gì, mặc dù suốt cả ngày liên tục tụng kinh, niệm Phật, kinh hành.

Chúng tôi làm một màn phỏng vấn ngắn với một tu sinh:

Hỏi: Xin đạo hữu cho biết cảm tưởng về khóa tu ngắn hạn này.

Đáp: Tuyệt vời! Khi về phải lo mau mau ‘book’ chỗ cho khóa tu sang năm kéo sơ kết chỗ.

Cũng nên nhắc lại rằng vì số phòng của tu viện có hạn, do đó Ban tổ chức phải hạn chế số tu sinh. Vì vậy mới có vấn đề ‘book trước dành chỗ’!

Chúng tôi cũng hơi ngạc nhiên trước câu trả lời ngắn ngủn của vị tu sinh này, vì chúng tôi nghĩ rằng vị tu sinh này sẽ phải đáp dài dòng văn tự mới có thể diễn đạt được hết cảm tưởng của mình. Không ngờ vị ấy chỉ trả lời có mấy chữ ngắn gọn vậy thôi. Tuy nhiên, mặc dù ngạc nhiên, nhưng chúng tôi lại rất cảm động, vì chưa chắc dài dòng văn tự đã diễn tả được hết tâm tư, tình cảm bằng câu nói ngắn gọn này!

ooo

Chúng tôi xin chia sẻ niềm vui cùng quý Thầy trong Ban Tổ chức khóa tu. Thông thường, học giáo lý rất dễ ‘buồn ngủ’ vì quá khô khan, ấy vậy mà 3 đêm sinh hoạt Phật pháp của khóa tu đã cuốn hút tu sinh rất mãnh liệt, làm cho ai nấy ham thích học hỏi, ham thích tu hành và theo chổ chúng tôi được biết, có vài vị đã mạnh nha trong đầu tư tu xuất gia. Chúng tôi xin chân thành cầu chúc quý vị sớm đạt thành sở nguyện!

Ngoài ra, trong khóa tu năm nay còn có một tu sinh 90 tuổi, Cụ vẫn còn rất minh

mẫn, Cụ không bỏ sót một khóa lẽ tụng kinh, niệm Phật nào cả, Cụ cùng đại chúng đi kinh hành, tập thể dục dưỡng sinh và hoàn toàn không đau ốm, bệnh hoạn trong suốt khóa tu. Toàn thể tu sinh xin bái phục Cụ ‘sát đất’ và nguyện theo gương tinh tấn của Cụ. Chúng tôi xin cầu chúc Cụ sống trên 100 tuổi để chúng tôi vẫn còn có thể gặp Cụ ở những khóa tu sau.

ooo

Hôm nay là ngày thứ năm và cũng là ngày cuối cùng của khóa tu. Mới sáng sớm mà mưa lè đã lác đác rơi!!! Có một số tu sinh khi nghe quý Thầy nói đến hai tiếng chia tay, tự nhiên nước mắt chảy ra, đầu tiên một vị khóc, kế đến ba, bốn vị khóc theo. Thật là thảm sâu, khiến động đến Thiên đình, làm cho mặt trời bị mây che phủ, suốt cả ngày trời cũng sâu, đất cũng thảm theo!!!

Chương trình ngày hôm nay gồm buổi sáng họp đúc kết khóa tu, buổi chiều Đại Hội Cực Lạc Liên Hữu của hai đạo tràng Quang Minh và Hoa Nghiêm kết hợp.

Trong buổi họp đúc kết khóa tu, vì chúng trưởng đã đại diện cho toàn thể tu sinh, bày tỏ lòng biết ơn đối với quý Thầy, Cô, và nguyện sẽ tiếp tục tinh tấn tu hành khi trở về nhà, để khỏi cô phụ tấm lòng của quý Thầy, Cô, đã lao tâm, lao lực dạy dỗ, dìu dắt trên bước đường tu tập.

Phần thứ hai là các Trưởng ban và chúng trưởng báo cáo. Tất cả các ban đã chấp tác rất tốt, tinh thần tu học của tu sinh rất cao. Tuy nhiên, sự giữ giới tịnh khẩu chưa được tốt lắm. Đó là khuyết điểm duy nhất của tu sinh trong khóa tu mùa hè này.

Buổi chiều, vào lúc 1 giờ 30, Hòa Thượng Liên Trưởng đã từ Sydney về để chứng minh buổi lễ. Toàn thể quý Thầy, Cô và tất cả liên hữu đều rất xúc động trước sự ưu ái của Hòa Thượng đối với hai chúng Quang Minh và Hoa Nghiêm.

Hòa Thượng năm nay đã 82 tuổi, vì

thương đàn con dại, Hòa Thượng đã không ngại đường xa xa xôi, tuổi già sức yếu, chịu khó về chứng minh buổi lễ cho đám con được vui. Chúng con không biết phải dùng lời lẽ như thế nào để có thể diễn tả được hết nỗi lòng biết ơn của chúng con đối với Hòa Thượng. Chúng con chỉ biết hứa với Hòa Thượng rằng chúng con sẽ cố gắng và cố gắng không ngừng, lo tu hành niệm Phật, để không phụ lòng thương tuởng của Hòa Thượng, vì chúng con đoán rằng, trong các niềm vui của Hòa Thượng, niềm vui lớn nhất là thấy đàn con dại biết lo tu hành, có phải vậy không thưa Hòa Thượng?

Sau bài diễn văn khai mạc của Thượng Tọa Trưởng Ban Tổ chức Đại hội, các Thư ký và Liên chúng trưởng hai chùa lần lượt lên báo cáo thành tích của Ban mình.

Sau đó, Hòa Thượng ban đạo từ khích lệ, động viên toàn thể liên hữu hãy cố gắng niệm Phật cho tinh tấn, Hoa Nghiêm tuy sanh sau để muộn, nhưng phải cố gắng để đuổi theo Quang Minh vì Quang Minh hiện đang trên đà khởi sắc, có tiến bộ rất nhiều.

Kế đến là phần phát thưởng cho các liên hữu có thành tích niệm Phật nhiều nhất.

Cuối cùng, là phần cắt bánh mừng sinh nhật đạo tràng Quang Minh được 4 tuổi và đạo tràng Hoa Nghiêm được 3 tuổi.

Trong khi Hòa Thượng cắt bánh, tất cả liên hữu đồng loạt cất cao lối hát mừng sinh nhật, vừa hát vừa vỗ tay, gây nên một cảm xúc rất mạnh mẽ trong lòng mọi người.

Sau cùng là phần xả giới và liên hoan nhẹ chia tay. Tất cả tu sinh đều có chung một cảm giác bùi ngùi, lưu luyến, như phải sắp xa một cái gì đó rất thân thương. Mọi người luôn miệng chào nhau và chúc nhau tinh tấn tu hành; riêng chúng tôi, khi xe lăn bánh rời khỏi tu viện, chúng tôi nhìn quanh khung cảnh nên thơ, hữu tình của tu viện lần cuối và thầm nói: “Xin lỗi từ người Bạn thân thương, rất cảm ơn Bạn đã tạo mọi

điều kiện thuận lợi và cung cấp cho chúng tôi một nơi chốn thanh tĩnh tu hành trong suốt 5 ngày qua, xin Bạn ở lại mạnh giỏi, hẹn sang năm chúng ta sẽ lại gặp nhau. Xin tạm biệt Bạn!”

**Tu viện Mount Eliza, chiều ngày
24/12/2002**

Phước Thanh

Tuổi Lưu Ly

Như bướm von hoa dưới bóng dương,
Ta cần bay lượn giữa yêu thương,
Nẹp hàng không vội, nghiêng đôi cánh,
Say giữa vườn tình mệt đậm hương,

Như hạt mưa thu, mẩy phiêu du,
Lăn trên phiếm lá ánh vàng thu,
Long lanh phản chiếu đời xoay vội,
Ta ngồi về nắng giữa sương mù

Phó mặc dòng đời vội, vội đi,
Ta về sống mẩy với xuân thì,
Đất trời xuân đến trong khoảnh khắc,
Trong ta xuân vĩnh cửu lưu ly.

Cay đắng về đây cay đắng ơi,
Nồng thêm hương vị ngọt cuộc đời,
Sáng lên từng khoảng trong đêm tối,
Cho ta ấm mẩy giọt mưa rơi

Võ Thanh Liêm